

når der mangler praktikpladser i erhvervslivet. For det femte en styrket voksen- og efteruddannelsesindsats. For det sjette en bedre økonomi til erhvervsskolerne. For det syvende nye initiativer for virksomheder, særlig i forhold til eksporten. For det ottende en stadig styrkelse af forskningsindsatsen. Og endelig for det niende: Adgang til nye miljøinitiativer på forskellige områder under forskellige ministeriers ressourcer.

Det var de områder, vi har været særlig glade for, men der er selvfølgelig også elementer i aftalen om finansloven, som vi i Socialdemokratiet ikke synes allerbedst om. Det er prisen for at få sine ting igennem: Aftaleparterne skal også kunne se, at de har været med.

Her vil jeg nævne fire ting, vi godt kunne have undværet, men som vi er med på som prisen, nemlig at vi har måttet opgive at få en automatisk regulering af ATP, at vi skal stemme for en ophævelse af formueskatten over 2 år, at vi forøger standardfradraget for boligejere, og endelig at vi gennemfører en vejudbygning i et uhensigtsmæssigt tempo.

Men vi har syntes, at det er muligt at se det resultat samlet – både de positive og de mindre positive sider – sådan at vi vælger at stemme for det samlede. Og det vil sige, at jeg for god ordens skyld også skal meddele, at vi kan stemme for finansministerens ændringsforslag, både dem, vi synes allermest om, og dem, vi kan trække en lille smule på fingeren i forhold til, når den skal nå den grønne knap.

Anderledes forholder det sig med ændringsforslagene fra Venstre. Der er kommet 42 ændringsforslag. De falder i fire grupper: Afvisning af finansieringsforslag og forslag til nye skattelettelser, et ganske kontant minus på ca. 6 mia. kr. Så er der en afvisning af udgiftsloft, som det hedder, siden 1993, og fjernelse af alle reserver på finansloven; det kan man sige er et lidt luftigt og tvivlsomt plus på ca. 4 mia. kr. Så er der oplæg til en forstening af arbejdsmarkedspolitikken, som med et stort slag på tasken skulle give et tvivlsomt plus på ca. 5 mia. kr. Så er der lagt op til et reelt stop for voksenuddannelse, og det kan man sige er et særdeles kontant plus i regnskabet på 2 mia. kr. Plusser og minusser er ikke et spørgsmål, om vi synes om det eller ej, men et spørgsmål om, hvorvidt det er indtægter eller udgifter.

Det er ikke imponerende, det er elendigt, og vi vil ikke være i tvivl, når vi skal styre fingrene mod knapperne senere i eftermiddag. Vi vil

afvise disse ændringsforslag fra Socialdemokratiets side; vi synes ikke, at Venstre har givet et bud, der betyder, at det danske samfund udvikles bedre.

Lad mig bare give nogle enkelte eksempler på de virkninger, vi har kunnet regne os frem til, bl.a. at beskæftigelsen reduceres med ca. 10.000 personer; det er ikke nogen rimelig hilsen. Ledigheden øges med mere end 25.000 personer, det er helt uacceptabelt, og miljøet skal lide skade ved øget CO₂- og SO₂-udledning. Venstre vil ikke opnå de miljøpolitiske mål, som Venstre ellers har været med til at sætte ved vedtagelser her i Folketinget; det er ikke rimeligt, sympatisk eller acceptabelt.

Og så er fordelingsprofilen i de samlede ændringsforslag hamrende skæv, og det er så den samlede grund til, at vi vil stemme imod de ændringsforslag.

SF har opstillet et fyldigt og velgennearbejdet katalog af ændringsforslag, nogle og firs ændringsforslag i alt. De har været præsenteret i forbindelse med forhandlingerne om en finanslovaftale, men kom som bekendt ikke til at indgå i den endelige aftale, som ikke blev indgået med SF.

Der er en lang liste af gode ønsker – altid lidt mere og lidt bedre, end regeringen stiller forslag om, og altid en hel del dyrere – og så er der også nogle nye forslag, som supplerer aktiviteter, der findes i forvejen.

SF stiller tilsvarende også finansieringsforslag op, ikke helt så luftige som Venstres, men alligevel. En reklameafgift er en god og vældig sympatisk overskrift, men det er umuligt at foretage en adskillelse i virkelighedens verden. Begynd bare med at dele lokalavisen derhjemme op i reklamer og redaktionelt stof, så vil man kunne se, at det vil frembyde meget store problemer. Men det er en god overskrift, og man kan så sige, at man har finansieret en række gode forslag.

Så går man lystigt løs på forslag, som man ved at mindst ét regeringsparti vil være nærmest allergisk over for. Det er ikke den måde, man kan opnå aftaler på, og det er ikke det, der baner vejen for, at vi kan stemme for de mange gode viljer, som vi ikke på den måde har evner til at finansiere.

Ændringsforslagene fra Fremskridtspartiet er indeholdt i et katalog på cirka hundrede, og blandt de mange grundigt udarbejdede bemærkninger om Fremskridtspartiets ønsker til fremtidens økonomiske Danmark kan man